

det mellem de to Arter af Tilskud. Det kunde jo nemlig tænkes, at Sygekasser kunde bestaa alene ved Statstilskud; men det vil Regeringen og Ministeren være aldeles imod. Derfor tvivler jeg ikke om, at den højtærede Minister staar fast ved $\frac{1}{4}$ og ikke lader sig bevæge af den ærede Ordfører, der paa en, som det forekommer mig, uheldig Maade, søgte at give den ærede Minister Lejlighed til at smutte bort. Jeg haaber ogsaa, at han vil gaa til den halve Krone mere pr. Medlem, da det bevislig kun er hans eget Forslag, som vi møde med, finansielt set — og det maa dog til syvende og sist blive det finansielle, der for Ministeren kommer til at spille en Rolle. Han kan ikke være saa inhuman, at ville nægte disse Sygekassers Medlemmer $\frac{1}{2}$ Kr. mere. Naar der ikke gøres mere, og det ikke overgaar, hvad han har foreslaaet for Rigsdagen, saa maa den højtærede Minister være tilfreds med, at vi give det en Afattelse, som i Virkeligheden finansielt falder sammen med hans egen. Jeg er ikke saa heldig at forstaa Højremindretallets Stilling til denne Sag, da ingen Oplysninger foreligge i Betænkningen derom. Den Henvisning til den ny Indtægt, som Betænkningen indeholder, har ikke givet Klarhed i Sagen. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds har ganske vist sagt i Betænkningen, at man ikke vilde kunne komme ud over $\frac{1}{4}$ af Medlemsbidraget uden den ny Indtægtskilde, som Betænkningen nævner, men der gaves ikke nogen Forklaring her i Salen af det ærede Medlem. Det ærede Medlem har ganske sikkert sagt, at han ikke vil gaa ud over $\frac{1}{4}$ Million som Bidrag uden en ny Indtægtskilde, men denne ny Indtægtskilde er ikke bleven nærmere paavist af det ærede Medlem. I øvrigt haaber jeg, at det ærede Medlem vil faa Lejlighed til at paavise denne Kilde, og i alt Fald maa vi afvente, hvad det ærede Medlem i saa Henseende vil opstille. Jeg skal imidlertid gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem vil give af Staten direkte $\frac{1}{4}$ Mill. til de anerkendte Sygekasser, saaledes som Sagen nu stiller sig, og hans egen Opstilling af, hvor mange Medlemmer der vil blive i Sygekasserne, gælder ikke for dette Spørgsmaals Bedkommende. En kvart Million vil det ærede Medlem give, og naar Medlemsantallet stiger, vil det ærede Medlem følge med. (Scharling: Maa ske.) Nu siger det ærede Medlem maa ske, men han har jo for et Øjeblik siden sagt, at han vil give et saadant Bidrag; han vil dog ikke med saa kort Varjel kunne gaa fra det. Det ærede Medlem er meget angst for at paalægge den nuværende Statskasse og den nuværende

Regeringsadministration de 200,000 Kr., som der er mellem ham og den ærede Ordfører for Flertallet, og de 300,000 Kr., som der er mellem ham og det Mindretal, som jeg er Ordfører for, men jeg skal ikke nægte, at det undrer mig, om der, saaledes som man overhovedet bevilger Udgifter her i Folketinget, skulde være Mulighed for, at en Sag som denne skulde strande paa, at der fra Regeringspartiets Side blev gjort Modstand mod en Udgift paa 200,000 Kr. Jeg skal minde om, at vi i Fjor her i Folketinget vedtog en Frihavn, hvorved Omskostningerne efter de Døggørelser, som nu foreligge, ville beløbe sig til 22 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ville vi have den Fornøjelse at give til en Frihavn, om hvilken intet Menneske ved, hvilken Nytte den vil gøre. Naturligvis haabe vi alle, at den vil gøre stor Nytte, men sikkert er det, at ingen nu i Øjeblikket tør sige, at Nytten vil blive den, som man haaber. Man kan regne, at vi til dette Foretagende og med de Udgifter, som ville løbe paa, for Fremtiden ville komme til at give 1 Mill. Kr. om Aaret. Men i dette Øjeblik at give $\frac{1}{2}$ Million til Sygekasserne her i Landet er noget, som støder paa Modstand hos Regeringspartiet! Jeg siger, at jeg finder det mærkeligt, at der gøres en saadan Forstel paa, hvad der dog kun er ubeviselig nyttigt og paa den ganske bevislig nyttige Sygekasseinstitution. Jeg skal ogsaa tillade mig blot at nævne, at man her i København har et Teater, som koster 200,000 Kr. aarlig. Det synes dog, naar man sammenligner dette med de ærede Medlemmers Stilling til denne Sag, ret mærkeligt, at disse Penge til Teatret gives (Scharling: Vi gøre ogsaa Modstand imod dem) — med det ærede Medlems platoniske Modstand ganske vist, men i Virkeligheden med hans Indvilligelse. Jeg giver ikke meget for den platoniske Modstand, som det ærede Medlem opstiller derimod ved Finanslovens 2den Behandling, thi i Virkeligheden er han med til at give de 200,000 Kr., som han her vil nægte at give de syge i Landet, og vel at mærke de syge, der hjælpe sig selv, hvilket det ærede Medlem dog ellers har nogen Sympati med. Det synes mig altsaa ved en Sammenligning med saadanne Ting ret mærkeligt, om denne Sag skulde strande paa et Par Hundrede Tusinde Kroner, der er den Sum, som Teatret i dette Øjeblik koster Staten aarlig. Saa sagde det ærede Medlem, at det kunde antage umaadelige Dimensioner, at man vilde kunne vente at se, at der vilde være 800,000 Mennesker her i Landet, som vilde søge at komme ind